

“मीठे बच्चे- यो भुल-भुलैयाको खेल हो, तिमीले घरी-घरी बाबालाई बिर्सिन्छौ, निश्चयबुद्धि बन्यौ भने यस खेलमा फँस्यौ ।”

प्रश्न:- विनाशको समयमा तिमी बच्चाहरूको कर्तव्य के हुन्छ ?

उत्तर:- तिम्रो कर्तव्य हो- आफ्नो पढाइमा राम्रोसँग लाग्नु, अरू कुरामा जानु हुँदैन । बाबाले तिमीलाई नयनमा बसाएर, गलाको हार बनाएर साथमा लिएर जानुहुन्छ । बाँकी त सबैलाई आ-आफ्नो हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जानु नै छ । बाबा आउनु भएको छ सबैलाई आफ्नो साथ घर लिएर जान ।

गीत:- दूर देश का रहने.....

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ । सारा दुनियाँले विश्वमा शान्ति चाहन्छन् । अब यो त बुझ्नु पर्छ- अवश्य विश्वको मालिकले नै विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नुहुन्छ । परमपितालाई नै पुकार्नुपर्छ- आएर विश्वमा शान्ति फैलाउनुहोस् । कसलाई पुकार्ने, यो पनि बिचारालाई थाहा छैन । सारा विश्वको कुरा हो नि । सारा विश्वमा शान्ति चाहन्छन् । अब शान्तिको धाम त अलग छ, जहाँ बाबा र तिमी आत्माहरू रहन्छौ । यो पनि बेहदको बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ । अहिले यस दुनियाँमा त धेरै मनुष्य छन्, अनेक धर्म छन् । भन्दछन्- एक धर्म भयो भने शान्ति हुन्छ । सबै धर्म मिलेर एक त हुन सक्दैनन् । त्रिमूर्तिको महिमा पनि छ । त्रिमूर्तिको चित्र धेरै राख्छन् । यो पनि जान्दछन्- ब्रह्माद्वारा स्थापना । कसको ? केवल शान्तिको लागि मात्र कहाँ हो र । शान्ति र सुखको स्थापना हुन्छ । यस दुनियाँमा नै ५ हजार वर्ष पहिले जब यिनको राज्य थियो, अवश्य बाँकी सबै जीव आत्माहरू जीवलाई छोडेर आफ्नो घर गएका थिए । अब चाहन्छन्- एक धर्म, एक राज्य, एक भाषा । अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- बाबाले शान्ति, सुख, सम्पत्तिको स्थापना गरिरहनु भएको छ । एक राज्य पनि अवश्य यहाँ नै हुन्छ । एक राज्यको स्थापना भइरहेको छ- यो कुनै नयाँ कुरा होइन । अनेक पटक एक राज्य स्थापना भएको हो । फेरि अनेक धर्मको वृद्धि हुँदै हुँदै वृक्ष ठूलो हुन्छ फेरि बाबा आउनुपर्छ । आत्माले नै सुन्छ, पढ्छ, आत्मामा नै संस्कार छ । हामी आत्माले भिन्न-भिन्न शरीर धारण गर्छौ । बच्चाहरूलाई यो निश्चय बुद्धि हुन पनि बडो मेहनत लाग्छ । भन्छन्- बाबा घरी-घरी भुल्छौ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यो खेल भुल-भुलैयाको हो । यसमा तिमी फँसेका छौ, थाहा छैन हामी आफ्नो घर अथवा राजधानीमा कसरी जान्छौ ? अहिले बाबाले सम्झाउनुभएको छ, पहिले केही जान्दैनथ्यौ । आत्मा कति पत्थरबुद्धि बन्छ । पत्थरबुद्धि र पारसबुद्धिको यहाँ नै गायन छ । पत्थरबुद्धि राजाहरू र पारसबुद्धि राजाहरू यहाँ नै हुन्छन् । पारसनाथको मन्दिर पनि छ । अहिले तिमीले जान्दछौ- हामी आत्माहरू कहाँबाट आएका हौं, पार्ट खेलन । पहिले त केही पनि जान्दैनथ्यौ । यसलाई भनिन्छ काँडाको जंगल । यो सारा दुनियाँ काँडाको जंगल हो । फूलहरूको बगैँचालाई आगो लाग्यो, यस्तो कहिल्यै सुनेका छैनौ । हमेसा जंगललाई आगो लाग्छ । यो पनि जंगल हो, यसलाई आगो लाग्नु छ अवश्य । भँभोरलाई आगो लाग्नु छ । यस सारा दुनियाँलाई नै भँभोर भनिन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूले बाबालाई जानिसकेका छौ । सम्मुख बसेका छौ । जे गायन गर्थ्यौ- तिमीसँगै बसूँ..... । त्यो सबैथोक भइरहेको छ । भगवानुवाच त अवश्य पढ्छन् नि । भगवानुवाच बच्चाहरूप्रति नै हुन्छ नि । तिमीले जान्दछौ-

२०७२ कार्तिक २६ बिहीबार १२-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

भगवान्‌ले पढाउनु हुन्छ । भगवान्‌ को हुनुहुन्छ ? निराकार शिवलाई नै भनिन्छ । भगवान्‌ शिवको पूजा पनि यहाँ हुन्छ । सत्ययुगमा पूजा आदि हुँदैन । याद पनि गर्दैनन् । भक्तहरूलाई सत्ययुगको राजधानीको फल मिल्छ । तिमीले सम्भन्ध्यौ— हामीले सबैभन्दा धेरै भक्ति गरेका हौं यसैले हामी नै सबैभन्दा पहिले बाबाको पासमा आएका छौं । फेरि हामी नै राजधानीमा आउँछौं । बच्चाहरूले पूरा पुरुषार्थ गर्नुपर्छ— नयाँ दुनियाँमा उच्च पद पाउनको लागि । बच्चाहरूको दिल हुन्छ अब हामी चाँडै नयाँ घरमा जाऊँ । शुरुमा नै नयाँ घर हुन्छ फेरि पुरानो हुँदै जान्छ । घरमा बच्चाहरूको वृद्धि हुँदै जान्छ । छोरा-नाति, पनाति त पुरानो घरमा आउँछन् नि । भन्नेछन्— हाम्रो हजुरबुवा, जिज्यू बुवाको यो घर हो । पछाडि आउनेहरू पनि धेरै हुन्छन् नि । जति जोडले पुरुषार्थ गर्छौं, पहिले नयाँ घरमा आउनेछौ । पुरुषार्थको युक्ति बाबाले धेरै सहज सम्भाउनुहुन्छ । भक्तिमा पनि पुरुषार्थ गर्छन् नि । धेरै भक्ति गर्नेको नाम प्रत्यक्ष हुन्छ । कति भक्तहरूको स्टेम्प पनि बनाउँछन् । ज्ञानको मालाको त कसैलाई थाहा छैन । पहिले हुन्छ ज्ञान, पछाडि हुन्छ भक्ति । यो तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ । आधा समय हुन्छ ज्ञान— सत्ययुग-त्रेता । अहिले तिमी बच्चाहरू ज्ञानवान्‌ बन्दै जान्छौ । शिक्षकमा सदैव पूरा ज्ञान हुन्छ । विद्यार्थीहरूले नम्बरवार अंक ल्याउँछन् । यहाँ हुनुहुन्छ बेहदको टिचर । तिमी हौ बेहदको विद्यार्थी । विद्यार्थीहरू त नम्बरवार नै पास हुन्छन्, जसरी कल्प पहिले भएका थिए । बाबा सम्भाउनुहुन्छ— तिमीले नै ८४ जन्म लिएका हौ । ८४ जन्ममा ८४ टिचर हुन्छन् । पुनर्जन्म त अवश्य लिनु नै छ । पहिले अवश्य सतोप्रधान दुनियाँ हुन्छ फेरि पुरानो तमोप्रधान दुनियाँ हुन्छ । मनुष्य पनि तमोप्रधान हुन्छन् नि । वृक्ष पनि पहिले नयाँ सतोप्रधान हुन्छ । नयाँ पातहरू धेरै राम्रो-राम्रो हुन्छन् । यो त बेहदको वृक्ष हो । धेरै धर्म छन् । तिम्रो बुद्धि अब बेहद तर्फ जान्छ । कति ठूलो वृक्ष छ । सबैभन्दा पहिले आदि सनातन देवी-देवता धर्म नै हुन्छ । फेरि भेराइटी धर्म आउँछन् । तिमीले नै ८४ भेराइटी जन्म लिएका हौ । त्यो पनि अविनाशी । तिमीले जान्दछौ— कल्प-कल्प ८४ को चक्र हामीले लिइरहन्छौं । ८४ को चक्रमा हामी नै आउँछौं । ८४ लाख जन्म कुनै मनुष्यको आत्माले लिँदैन । त्यो त भेराइटी जनावर आदि धेरै छन् । त्यसको कसैले गन्ती पनि गर्न सक्दैन । मनुष्यको आत्माले ८४ जन्म लिएको छ । त्यसैले उसले पार्ट खेल्दा-खेल्दै एकदम थाकिसकेको छ । दुःखी बनेको छ । सीँढी उत्रिँदै सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेको छ । बाबा फेरि तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म तमोप्रधान शरीर, तमोप्रधान दुनियाँमा आएको छु । अहिले सारा दुनियाँ तमोप्रधान छ । मनुष्य त यस्तो भनिदिन्छन्— सारा विश्वमा शान्ति कसरी हुन सक्छ ? बुझ्दैनन्— विश्वमा शान्ति कहिले थियो ? बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो घरमा त चित्र राखेका छौ नि । यिनको राज्य थियो, त्यतिबेला सारा विश्वमा शान्ति थियो, त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ । नयाँ दुनियाँलाई नै हेभन, गोल्डेन एज भनिन्छ । अब यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन हुनु छ । त्यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ । विश्वमा राज्य त यिनको नै थियो । लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा धेरै मनुष्य जान्छन् । यो कहाँ कसको बुद्धिमा छ र— यिनीहरू नै विश्वको मालिक थिए, यिनको राज्यमा अवश्य सुख-शान्ति थियो । ५ हजार वर्षको कुरा हो, जब यिनको राज्य थियो । आधा कल्पपछि पुरानो दुनियाँ भनिन्छ, यसैले व्यापारीहरूले स्वास्तिका राख्छन्, बाकसमा । यसको पनि अर्थ छ नि । उनले त गणेश भनिदिन्छन् । गणेशलाई फेरि विघ्न विनाशक देवता सम्भन्ध्यन् । स्वास्तिकामा पूरा ४ भाग हुन्छ । यो सबै हो भक्तिमार्ग । अहिले दीपावली मनाउँछन्, वास्तवमा सत्य-सत्य दीपावली

२०७२ कार्तिक २६ बिहीबार १२-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन यादको यात्रा नै हो जसबाट आत्माको ज्योति २१ जन्मको लागि प्रज्ज्वलित हुन्छ । धेरै कमाई हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ । अब तिम्रो नयाँ खाता शुरू हुन्छ— नयाँ दुनियाँको लागि । २१ जन्मको लागि खाता अहिले जम्मा गर्नु छ । बाबा बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर सुनिरहेका छौ ? आत्मा सम्भेर सुनेमा खुशी पनि रहन्छ । बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । भगवानुवाच पनि छ नि । भगवान् त एकै हुनुहुन्छ । अवश्य उहाँ आएर शरीर लिनुहुन्छ, त्यसैले भगवानुवाच भनिन्छ । यो पनि कसैलाई थाहा छैन त्यसैले नेती-नेती भन्दै आएका छन् । भन्दछन् पनि, उहाँ परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । फेरि भनिदिन्छन्— हामी जान्दैनौं । भन्दछन् पनि— शिवबाबा, ब्रह्मालाई पनि बाबा भन्छन् । विष्णुलाई कहिल्यै बाबा भन्दैनन् । प्रजापिता त बाबा हुन् नि । तिमी हौ बी.के., प्रजापिता नाम नभएपछि बुझ्दैनन् । यति धेरै बी.के. छन् भने अवश्य प्रजापिता नै हुनुपर्छ । त्यसैले प्रजापिता शब्द अवश्य लेख । अनि सम्झन्छन्— प्रजापिता त हाम्रै बाबा हुनुहुन्छ । नयाँ सृष्टि अवश्य प्रजापिताद्वारा नै रचिन्छ । हामी आत्माहरू भाइ-भाइ हौं फेरि शरीर धारण गरेर भाइ-बहिनी हुन्छौं । बाबाको बच्चाहरू त अविनाशी हुन् फेरि साकारमा बहिनी-भाइ हुनुपर्छ । त्यसैले नाम छ प्रजापिता ब्रह्मा । तर ब्रह्मालाई हामी कसैले याद गर्दैनौं । याद लौकिकलाई र पारलौकिकलाई गर्छन् । प्रजापिता ब्रह्मालाई कसैले याद गर्दैनन् । दुःखमा बाबालाई स्मरण गर्छन्, ब्रह्मालाई होइन । भन्दछन्— हे भगवान् । हे ब्रह्मा ! भन्दैनन् । सुखमा त कसैलाई पनि याद गर्दैनन् । वहाँ सुख नै सुख हुन्छ । यो पनि कसैलाई थाहा छैन । तिमीले जान्दछौ— यस समय हुनुहुन्छ ३ बाबा । भक्तिमार्गमा लौकिक र पारलौकिक बाबालाई याद गर्छन् । सत्ययुगमा केवल लौकिकलाई याद गर्छन् । संगममा ३ बाबालाई याद गर्छन् । लौकिक पनि छन् तर जान्दछन्— यी हुन् हदको बाबा । उनीबाट हदको वर्सा मिल्छ । अहिले हामीलाई बेहदको बाबा मिलेको छ, जसबाट बेहदको वर्सा मिल्छ । यो बुझ्ने कुरा हो । अहिले बेहदको बाबा आउनु भएको छ ब्रह्माको तनमा, हामी बच्चाहरूलाई बेहदको सुख दिन । उहाँको बनेपछि हामीले बेहदको वर्सा पाउँछौं । यो जसरी हजुर बुवाको वर्सा मिल्छ, त्यसैगरी ब्रह्माद्वारा, उहाँले भन्नुहुन्छ— तिमीलाई म वर्सा दिन्छु, पढाउँछु । ज्ञान मसँग छ । बाँकी न मनुष्यहरूमा ज्ञान छ, न देवताहरूमा । ज्ञान छ मसँग, जुन म तिमी बच्चाहरूलाई दिन्छु । यो हो रूहानी ज्ञान ।

तिमीले जान्दछौ— रूहानी बाबाद्वारा हामीलाई यो पद मिल्छ । यसप्रकार विचार सागर मंथन गर्नुपर्छ । गायन छ— मनले जित्यो जित, मनले हान्यो हार..... वास्तवमा भन्नुपर्छ— मायामाथि जित् किनकि मनलाई त जित्ने होइन । मनुष्य भन्छन्— मनलाई शान्ति कसरी हुन्छ ? बाबा भन्नुहुन्छ— आत्माले कसरी भन्छ, मनलाई शान्ति चाहियो । आत्मा त हो नै शान्तिधाममा रहने । आत्मा जब शरीरमा आउँछ तब कार्य गर्न लाग्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी अब स्वधर्ममा टिक, आफूलाई आत्मा सम्भ । आत्माको स्वधर्म हो शान्ति । बाँकी शान्ति कहाँ खोज्ने ? यसमा रानीको पनि दृष्टान्त छ, हारको । संन्यासीहरूले दृष्टान्त दिन्छन् तर फेरि स्वयं जंगलमा गएर शान्ति खोज्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आत्माको धर्म नै शान्ति हो । शान्तिधाम तिम्रो घर हो, जहाँबाट पार्ट खेलन तिमी आउँछौ । शरीरद्वारा फेरि कर्म गर्नु पर्ने हुन्छ । शरीरबाट अलग भएपछि सन्नाटा हुन्छ । आत्माले गएर अर्को शरीर लियो फेरि चिन्ता किन गर्नुपर्छ ? फर्केर कहाँ आउँछ ? तर मोहले सताउँछ । वहाँ तिमीलाई मोहले सताउँदैन । वहाँ ५ विकार हुँदैनन् । रावण राज्य नै हुँदैन ।

२०७२ कार्तिक २६ बिहीबार १२-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
त्यो हो रामराज्य । हमेसा रावण राज्य भइरह्यो भने त फेरि मनुष्य थाक्छन् । कहिल्यै सुख देख्न
पाउँदैनन् । अहिले तिमी आस्तिक बनेका छौ र त्रिकालदर्शी पनि बनेका छौ । मनुष्यले बाबालाई
जान्दैनन् यसैले नास्तिक भनिन्छ ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- यो शास्त्र आदि जो बितिसकेको छ, यो सबै हो भक्ति मार्ग ।
अहिले तिमी छौ ज्ञान मार्गमा । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई कति प्यारसँग नयनमा बसाएर
लैजानुहुन्छ । गलाको हार बनाएर सबैलाई लिएर जान्छु । सबैले पुकार्छन् । जो काम चितामाथि
बसेर काला भएका छन् उनलाई ज्ञान चितामाथि बसाएर, हिसाब-किताब चुक्ता गराएर, फर्काएर
लैजानुहुन्छ । अब तिम्रो काम छ पढाइसँग, अरू कुरामा किन जानु छ । कसरी मर्छन्, के
होला..... यी कुरामा हामी किन जाने ? यो त विनाशको समय हो, सबै हिसाब-किताब चुक्ता गरेर
फर्केर जान्छौ । यो बेहदको ड्रामाको रहस्य तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ, अरू कसैले जान्दैनन् ।
बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी बाबाको पासमा कल्प-कल्प आउँछौं, बेहदको वर्सा लिन । हामी जीव
आत्माहरू हौं । बाबाले पनि देहमा आएर प्रवेश गर्नु भएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म साधारण
तनमा आउँछु, यिनलाई पनि बसेर सम्झाउँछु- तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ । अरू कसैले यसो
भन्न सक्दैन- प्यारा बच्चाहरू ! देही-अभिमानी बन, बाबालाई याद गर । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलध्ने बच्चाहरूप्रति मात-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यादको यात्रामा रहेर सच्चा-सच्चा दीपावली सधैं मनाउनु छ । आफ्नो नयाँ खाता २१
जन्मको लागि जम्मा गर्नु छ ।
- २) ड्रामाको रहस्यलाई बुद्धिमा राखेर पढाइ सिवाए अरू कुनै पनि कुरामा जानु छैन । सबै
हिसाब किताब चुक्ता गर्नु छ ।

वरदान:- शुद्ध संकल्पको शक्तिको स्टकद्वारा मन्सा सेवाको सहज अनुभवी भव

अन्तर्मुखी बनेर शुद्ध संकल्पको शक्तिको स्टक जम्मा गर । यो शुद्ध संकल्पको शक्तिले
सहजै आफ्नो व्यर्थ संकल्पलाई समाप्त गरिदिन्छ र अरूलाई पनि शुभ भावना, शुभ
कामनाको स्वरूपद्वारा परिवर्तन गर्न सक्छौ । शुद्ध संकल्पको स्टक जम्मा गर्नको लागि
मुरलीको हरेक प्वाइन्टलाई सुन्नुको साथ-साथै शक्तिको रूपमा हर समय कार्यमा
लगाऊ । जति शुद्ध संकल्पहरूको शक्तिको स्टक जम्मा हुन्छ त्यति मन्सा सेवाको सहज
अनुभवी बन्दै जान्छौ ।

स्लोगन:- मनबाट सदाको लागि ईष्या-द्वेषलाई बिदाई देऊ अनि विजय हुन्छ ।

✻ शब्दार्थ:- स्टेम्प= छाप, टिकटको छाप, नोटको छाप ।